

František Bílý (1854–1920)

Brněnský rodák František Bílý odešel po maturitě na gymnázium ve svém rodném městě (nižší gymnázium absolvoval německé, vyšší české) na univerzitní studia do Prahy, ačkoliv většina brněnských abiturientů v 70. letech 19. století směřovala spíše do Vídně. Vystudoval německou a českou moderní filologii, poté nastoupil jako suplent na první českou reálku v Praze. Od roku 1879 učil jako řádný profesor na středních školách v Přerově, odkud se po několika letech vrátil na pražskou reálku a roku 1898 byl jmenován ředitelem realky na Žižkově. Pro svoje zásluhy pedagogické i organizační v Ústředním spolku českých profesorů byl roku 1904 jmenován do zemské školní rady coby zástupce učitelstva a od roku 1910 působil ve funkci zemského školního inspektora.

Vedle rozsáhlé činnosti ediční a publicistické patřil Bílý k nejvýznamnějším spolupracovníkům Jana Gebauera, kterému pomáhal při zakládání slovanského semináře na české univerzitě (Gebauer byl prvním ředitelem tohoto semináře). Bílý se věnoval hlavně literární historii, především obrozenecké doby (práce o J. Kollárovi, F. L. Čelakovském, F. Palackém ad.). Významná byla jeho činnost redaktorská, působil v několika literárních časopisech a uspořádal řadu básnických almanachů a antologií. Jako pedagog se snažil zdokonalovat výuku mateřského jazyka, sestavil několik čítanek české literatury, byl ale rovněž autorem učebnic němčiny. Snažil se rozvíjet odkaz J. A. Komenského, o kterém publikoval několik studií a připravil k vydání jeho *Labyrint světa*. Od roku 1891 se aktivně zasazoval o vznik pražského pedagogického muzea, v čemž byl mezi středoškolskými profesory spíše výjimkou (o muzeum se zasazovali hlavně učitelé národních škol).

Za svoje vědecké zásluhy byl roku 1896 jmenován členem Královské české společnosti nauk a roku 1917 mu byl udělen titul dvorního rady.

(*Nekrolog Františka Bílého, Almanach České akademie věd a umění, roč. XXXI.–XXXII., Praha 1922, s. 99–109.*)

Obr. 43: František Bílý